

Μάνης Χρυσόστομος: Δεν νοείται αυθεντικός χριστιανός χωρίς την χαρά στη βιοτή του

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης](#)

Την Εγκύκλιό του για την ύπαρξη της χαράς στη ζωή του Χριστιανού εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, στην οποία τονίζει ότι “δεν νοείται αυθεντικός χριστιανός χωρίς την χαρά στη βιοτή του”

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Άγαπητοί μου,

Ένα θέμα, τό όποιο δέν έχουμε προσέξει όσο θά έπρεπε στή ζωή μας, είναι τό θέμα τής χαράς τών χριστιανών. Είναι άληθές ότι πολλές φορές, έξετάζοντας τόν έαυτό μας, διαπιστώνουμε νά έπικρατεί θλίψη, στενοχώρια, άθυμία καί πικρία. Ή

χαρά απουσιάζει, ή καλή διάθεση έλλείπει καί ώς έκ τούτου όλη ή συμπεριφορά μας έπηρεάζεται άμεσα, μέ δυσμενεΐς συνέπειες στή καθημερινή μας ζωή. Γκρίνια, άσχημα λόγια, βαναυσότητα, κατήφεια, άπρέπεια έρχονται στό προσκήνιο.

Ώστόσο, δέν νοείται αύθεντικός χριστιανός χωρίς τήν χαρά στή βιοτή του. Δέν μπορεί ό πιστός χριστιανός νά είναι θλιμμένος, περίλυπος, στενόχωρος σέ συναισθήματα ψυχικής εύφροσύνης. Ή χαρά πρέπει νά κυριαρχεί, ή εύγένεια, ή άρχοντιά, ή άνωτερότητα, ό πολιτισμός τής ψυχής.

Γιά τήν ύπερβαση όμως τής λύπης καί τήν έγκαθίδρυση τής χαράς είναι ανάγκη νά προσέξουμε μερικά σημεία:

Πρωταρχικά, όφείλουμε νά γνωρίζουμε ότι τήν κάθε λύπη στόν άνθρωπο τήν δημιουργεί τό βάρος τής άμαρτίας. Ένα άρχαίο κείμενο, τών Άποστολικών Πατέρων, ό «Ποιμήν» του Έρμα, αναφέρει ότι: «Ή λύπη παρουσιάζεται ώς πάντων τών πνευμάτων πονηροτέρα καί δεινοτάτη τοΐς δούλοις του Θεού καί παρά πάντα τά πνεύματα καταφθείρει τόν άνθρωπον». Ή άμαρτωλή ζωή φέρει κατάθλιψη στή ψυχή. Ή άμαρτία είναι σκοτάδι καί δέν σέ αφήνει νά χαρείς τό φώς. Έτσι άπλώνεται ένας πνευματικός νυσταγμός. Ό νυσταγμός τής ψυχής. Δηλαδή ό άνθρωπος αιχμαλωτίζεται στή θλίψη καί καθηλώνεται σέ λυπηρά γεγονότα. Άντιθέτως, ό πνευματικός αγώνας για τήν κατάκτηση τών άρετών είναι διαρκής χαρά καί έλευθερία καί λύτρωση.

Ή άπόκτηση τής χαράς πραγματώνεται μέ τήν μετάνοια. Ό άνθρωπος, πού μετανοεί, χάρει καί μαζί του χάρει καί όλόκληρος ό πνευματικός κόσμος. «Χαρά έσται έν τω ουρανω επί ένί άμαρτωλω μετανοούντι» (Λουκ. ιε', 7). Ό Άπ. Παύλος μάς συμβουλεύει έν προκειμένω νά διώξουμε άπό μέσα μας τόν «όγκο τής άμαρτίας» (Έβρ. ιβ', 1-10) καί νά είμαστε αγωνιστές του καλού, άπηλλαγμένοι άπό τά πάθη καί τά βάρη τής άμαρτίας, έχοντες αγαθή καί καθαρή τήν συνείδησή μας, χωρίς τύψεις. Τότε έγκαθίσταται μέσα μας ή χαρά.

Έπειτα, ή επικοινωνία μέ τό Θεό, πού πραγματώνεται στή λατρευτική ζωή τής Έκκλησίας, φέρει τήν καταλλαγή, τήν ήρεμία, τήν χαρά. Ό φιλακόλουθος καί προπαντός εκείνος, πού μεταλαμβάνει τών θείων καί άχράντων Μυστηρίων, είναι ό πεπληρωμένος άπό άληθινή χαρά άνθρωπος.

Έπιπλέον, τήν χαρά τήν φέρει καί ή έφαρμογή στήν πράξη τής έντολής τής αγάπης. Τά έργα εύποιίας, φιλανθρωπίας, έλεημοσύνης, διακονίας του πλησίον, αλλά καί ιεραποστολής είναι εκείνα πού οδηγούν στή χαρά.

Ή χαρά, λοιπόν, συνυφασμένη μέ τήν χριστιανική ιδιότητα, είναι ή χαρά τής ένώσεως μέ τόν ζώντα Κύριον. Είναι ή χαρά, ώς καρπός του Αγίου Πνεύματος

(Γαλ. ε', 22). Τό δέ ἀποκορύφωμα τῆς ὑπερτέλειας χαρᾶς, πού ἀνήκει στά τέκνα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ Παράδεισος, ἡ κοινωνία μέ τόν Θεό, ἡ ἀνεκκλάλητη χαρά τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, πού μακάρι ν' ἀξιωθοῦμε.

Ἡ χαρά δέν βρίσκεται στά ὑλικά ἀγαθά, στίς γήϊνες ἀπολαύσεις, στίς διασκεδάσεις καί τίς πρόσκαιρες τιμές.

Λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: «Τήν χαράν δέν τήν κάμνει οὔτε τό πλῆθος τῶν χρημάτων οὔτε δυναστείας ὄγκος οὔτε ἰσχύς σώματος οὔτε πολυτέλεια τραπέζης οὔτε ἱματίων κόσμος οὔτε ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἀλλά μόνον τό πνευματικόν κατόρθωμα καί τό ἀγαθόν συνειδός. Ἐκεῖνος πού ἔχει τό τελευταῖον, ἔστω καί ἄν φορῇ ράκη καί ἄν παλαίῃ μέ τόν λιμόν, εἶναι εὐθυμότερος τῶν «σφόδρα τρυφώντων» (Ὁμιλία εἰς τήν πρός Ρωμαίους 1, 4, PG 60, 400).

Νά γνωρίζουμε ὅτι ὁ Κύριος μᾶς ἐλευθερώνει ἀπό τίς λῦπες, ἀπό τοῦς πειρασμούς καί τά ποικίλα ἐμπόδια καί μᾶς ἀνεβάζει πνευματικά στά οὐράνια. Μή λυπούμεθα, λοιπόν, μήν εἴμεθα μικρόψυχοι καί σκυθρωποί. Γι' αὐτό καί ὅταν ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, ὁ πρῶτος λόγος Του ἦταν τό: «Χαίρετε» (Ματθ. κη', 9).

Ἀγαπητοί μου,

Νά παρακαλοῦμε τόν Κύριον νά μᾶς δίνει τήν ἀγαλλίαση τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί τό στόμα μας πάντοτε νά πληροῦται αἰνέσεως καί δοξολογίας καί ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας νά εὐλογοῦμε τόν Ποιητή καί Εὐεργέτη μας, τόν ἀληθινό Θεό. Τότε θά ἔχουμε τήν ἀληθινή χαρά μέσα μας, τήν θεόσδοτη, τήν πνευματική, τήν ἀγία χαρά!

Μετά πολλῶν πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Γ'